

Sygn. akt III RC 495/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Zawacka

Protokolant st. sekr. sądowy Alina Pokorska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa małoletnich J. W. (1) i A. W.

reprezentowanych przez matkę M. W. (1)

przeciwko M. W. (2)

o alimenty

oddala żądanie alimentów co do świadczeń za okres od 6 listopada 2019r. do 7 września 2020r.

stwierdza umorzenie postępowania z mocy prawa co do świadczeń za okres od 8 września 2020r.,

odstępuje od obciążania strony powodowej kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego, w tym kosztami zastępstwa procesowego,

Sygn. akt III RC 495/19

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 27 grudnia 2022 r.

W dniu 15 lipca 2019 r. M. W. (1), działając w imieniu małoletnich J. W. (1) i A. W. wniosła pozew przeciwko M. W. (2), w którym domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, tj. w łącznej kwocie po 1.500 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich M. W. (1), do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletnich powodów zwrotu kosztów procesowych według norm przepisanych.

Ponadto w pozwie został zawarty wniosek o udzielenie zabezpieczenia, poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, tj. w łącznej kwocie po 1.500 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich M. W. (1), do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu M. W. (1) wskazała, że małoletnia J. W. (1) i małoletni A. W. są dziećmi M. W. (1) i M. W. (2). W dniu 1 lipca 2019r. ojciec małoletnich wyprowadził się ze wspólnego mieszkania położonego w C. i zamieszkał w wynajętym mieszkaniu w T., nie wskazując dokładnego adresu. Wyprowadzając się ze wspólnego mieszkania, pozwany zabrał z mieszkania cenne ruchomości oraz wspólne oszczędności w kwocie 200.000 zł, które strony wspólnie zgromadziły w gotówce i przechowywały w domu. Matka małoletnich wskazała, że koszt utrzymania każdego z dzieci wynosi ok. 1.500 zł.

Na miesięczny koszt utrzymania małoletniej J. składają się:

- wyżywienie 600 zł,
- odzież 500 zł,
- kieszonkowe 50 zł,
- telefon komórkowy 57 zł,
- obiady w szkole 60 zł,
- szkoła tańca 120 zł,
- szkoła tańca w okresie ferii zimowych w lutym, jako półkolonie 430 zł,
- szkoła tańca w okresie wakacji jeden tydzień, jako półkolonie 375 zł,
- roczna składka na ubezpieczenie 40 zł,
- wycieczki szkolne 100 zł rocznie,
- składki szkolne 50 zł rocznie,
- przybory szkolne ok. 40 zł,
- (...) 300 zł,
- fryzjer 50 zł kwartalnie,
- zabawki i książeczki 150 zł,
- (...) 350 zł,
- przyjęcie urodzinowe 500 zł rocznie.

Na miesięczny koszt utrzymania małoletniego A. składają się:

- wyżywienie 600 zł,
- odzież 500 zł,
- przedszkole 100 zł,
- taekwondo 60 zł,
- przybory edukacyjne 40 zł,
- kieszonkowe 50 zł,
- (...) 300 zł,
- fryzjer 20 zł,
- (...) 450 zł,
- przyjęcie urodzinowe 500 zł rocznie,

- komitet rodzicielski 350 zł rocznie.

Ponadto, na koszty utrzymania małoletnich powodów i ich matki składają się:

- czynsz za mieszkanie 512 zł,
- energia elektryczna 100 zł,
- media 73 zł,
- paliwo do samochodu 400 zł,
- naprawy samochodu 200 zł,
- drobne naprawy w domu 100 zł,
- przegląd samochodu 100 zł rocznie,
- opiekunka do dzieci 400-500 zł (10 zł za 1 godzinę),
- środki czystości i kosmetyki dla małoletnich i ich matki 300 zł,
- wyżywienie matki małoletnich powodów 400 zł,
- telefon komórkowy matki małoletnich powodów 60 zł,
- leki dla małoletnich i ich matki 200 zł.

Matka małoletnich powodów prowadzi salon kosmetyczny i z tego tytułu uiszcza 1.000 zł za wynajem lokalu, 500 zł za składkę ZUS oraz 150 zł za energię elektryczną. Dodatkowo M. W. (1) opłaca telefon komórkowy swojego męża w kwocie 80 zł.

Wskazano, że M. W. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód miesięczny w kwocie (...) zł. W związku z charakterem prowadzonej działalności, matka powodów często pracuje do późnych godzin wieczornych i z tego powodu musi korzystać z pomocy opiekunki do dzieci.

W związku z rozstaniem rodziców małoletnich, pogorszył się stan (...) i (...) małoletnich, w związku z czym dzieci uczęszczają na wizyty do (...).

W uzasadnieniu podkreślono, że pozwany jest z zawodu mechanikiem samochodowym i aktualnie pracuje w (...), Zakład (...) w T., jako kierowca samochodu ciężarowego z przyczepą i z tego tytułu pozwany zarabia ok. (...) zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany otrzymuje dochód ze sprzedaży części do motocykli oraz sprzedaży motocykli używanych, z czego uzyskuje dochód w wysokości (...) zł. Pozwany obecnie zamieszkuje w T., gdzie wynajmuje mieszkanie za które uiszcza czynsz najmu w kwocie 1.100 zł.

Matka małoletnich powodów wskazała, że pozwany nie łoży na utrzymanie swoich małoletnich dzieci, płaci jedynie ratę kredytu w kwocie 447 zł, który stanowi wspólne zobowiązanie rodziców małoletnich.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2019r. Sąd udzielił zabezpieczenia zgłoszonemu w pozwie roszczeniu na okres do prawomocnego zakończenia niniejszego procesu poprzez zobowiązanie pozwanego M. W. (2) do uiszczania na rzecz małoletnich powodów J. W. (1) i A. W. alimentów w kwocie po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich, tj. łącznie po 800 złotych miesięcznie, płatnych począwszy od dnia 15 lipca 2019r., do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, do rąk matki małoletnich M. W. (1), z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 sierpnia 2019 r. pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, wskazując, że nigdy nie uchylał się od partycypowania w utrzymaniu małoletnich. Zdaniem pozwanego koszty utrzymania małoletnich, określone w pozwie są mocno zawyżone. Według pozwanego na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej J. składają się: wyżywienie – ok. 250 zł, odzież – ok. 100 zł miesięcznie, telefon komórkowy – ok. 50 zł miesięcznie, szkoła tańca – 120 zł miesięcznie, obiady w szkole – 60 zł miesięcznie, zabawki i książeczki – 50 zł miesięcznie, środki czystości – 50 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – ok. 150 zł miesięcznie, składka na ubezpieczenie – 40 zł rocznie, wycieczki szkolne – 100 zł rocznie, składki szkolne – 50 zł rocznie, przybory szkolne – 100 zł rocznie.

Według pozwanego na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego A. składają się: wyżywienie – ok. 250 zł, odzież – ok. 100 zł miesięcznie, taekwondo – 60 zł miesięcznie, zabawki i książeczki – 50 zł miesięcznie, środki czystości – 50 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – ok. 150 zł miesięcznie. Od września 2019 r. małoletni A. ma rozpocząć naukę w (...) klasie szkoły podstawowej, co zdaniem pozwanego wygeneruje dodatkowe koszty, takie jak: obiady w szkole – 60 zł miesięcznie, składka na ubezpieczenie – 40 zł rocznie, wycieczki szkolne – 100 zł rocznie, składki szkolne – 50 zł rocznie, przybory szkolne – 100 zł rocznie.

Wydatek 300 zł związany z (...) małoletnich miał według pozwanego charakter jednorazowy, a obecnie małoletni nie potrzebują kontynuacji leczenia (...). Również wizyta u (...) miała charakter wyjątkowy, a jej koszt wynosił 150 zł za dwójkę małoletnich. Matka małoletnich jest z zawodu (...), a małoletni nie korzystają z innych odpłatnych usług oferowanych przez innych (...).

Zdaniem pozwanego, podstawowe koszty utrzymania każdego z małoletnich oscylują w granicach 800 zł miesięcznie. Łącznie z kosztem opiekunki do dzieci, koszt utrzymania każdego z małoletnich wynosi ok. 1.000-1.050 zł.

M. W. (2) w uzasadnieniu swojej odpowiedzi na pozew, podkreślił, że matka małoletnich prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu, zdaniem pozwanego osiąga dochody w wysokości ok. 8.000-10.000 zł miesięcznie.

Pozwany wskazał, że jest obecnie zatrudniony w (...), Zakład (...) w T. na stanowisku kierowcy i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. (...) zł miesięcznie. Innych stałych dochodów pozwany nie posiada. Miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynosi ok. 2.653 zł i składa się na niego:

- wyżywienie 500 zł,
- kosmetyki i środki czystości – 200 zł,
- odzież 100 zł,
- fryzjer 40 zł,
- leki 60 zł,
- wynajem mieszkania 1.100 zł,
- czynsz 183 zł,
- media 53 zł,
- internet dla dzieci 36 zł,
- gaz 22 zł,
- prąd 90 zł,
- indywidualne konto emerytalne 100 zł,

- prąd w garażu 20 zł,
- rata kredytu 447,32 zł,
- ubezpieczenie kredytu 8,66 zł,
- dodatkowe ubezpieczenie „(...)” i „(...)” 33 zł,
- dojazd do pracy 200 zł,
- rachunek za telefon 80 zł.

Dodatkowo pozwany opłaca ubezpieczenie samochodu w kwocie 858 zł rocznie oraz uiszcza 100 zł rocznie za przegląd samochodu, a także opłaca składkę ubezpieczenia na życie w wysokości ok. 65 zł miesięcznie.

Ojciec małoletnich powodów wskazał także, że spędza z dziećmi dużo czasu, podczas którego zapewnia im różne atrakcje. Zabiera dzieci do kina, restauracji, kawiarni, a także kupuje odzież. Nadto, ponosi koszty dojazdów z T. do C., opłaca dzieciom dodatkowe lekcje tańca i zawozi oraz odwozi małoletnich do domu po zajęciach. Pozwany pragnie także zapewniać dzieciom wyjazdy wakacyjne, w sierpniu 2019 r. zabrał dzieci na kilkudniowy wypoczynek.

W dniu 12 listopada 2019r. na zgodny wniosek stron, na podstawie art. 178 kpc, Sąd postanowił zawiesić postępowanie w sprawie co do świadczeń za okres od 15 lipca 2019r. do 5 listopada 2019r. na podstawie art. 178 kpc oraz na podstawie art. 445 § 2 kpc co do świadczeń za okres do 6 listopada 2019r., ponieważ przez Sądem Okręgowym w (...) zawisła sprawa o rozwód pomiędzy M. W. (2) a M. W. (1) na skutek pozwu złożonego w dniu 6 listopada 2019r.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2020r. na podstawie art. 182 § 1 pkt 2 kpc Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części co do świadczeń za okres od 15 lipca 2019 r. do 5 listopada 2019 r.

Postanowieniem z dnia 8 września 2022r. Sąd na podstawie art. 445 § 3 kpc podjął zawieszone postępowanie co do świadczeń za okres od 6 listopada 2019r.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2022r. strona powodowa wносиła o zasądzenie od pozwanego alimentów w kwotach po 150 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, za okres od 5 listopada 2019r. do 11 grudnia 2020r., tj. w łącznej kwocie 3.900 zł., tj. po 150 zł miesięcznie na każde dziecko za ten okres trwania sprawy rozwodowej, w którym sąd nie podwyższył kwoty zabezpieczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich dzieci stron.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje

Małoletnia J. W. (1), urodzona (...) i małoletni A. W. – urodzony (...) są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego M. W. (1) i M. W. (2).

/dowód: odpisy zupełne aktów urodzenia k. 11-12/

W dniu 6 listopada 2019r. M. W. (2) złożył w Sądzie Okręgowym w (...) pozew o rozwód. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt (...). M. W. (2) w pozwie o rozwód wniósł m.in. o rozwiązanie przez rozwód małżeństwa M. W. (1) i M. W. (2) zawartego w dniu (...) z wyłącznej winy M. W. (1). Wnosił także o powierzenie mu wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnimi J. W. (2) i A. W., z jednoczesnym ograniczeniem tej władzy matce dzieci M. W. (1) do podejmowania decyzji co do najistotniejszych spraw dzieci. W punkcie 8 pozwu M. W. (2) wniósł o zasądzenie od M. W. (1) alimentów na rzecz każdego z małoletnich w kwocie po 500 zł miesięcznie. M. W. (1) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

W piśmie procesowym z dnia 8 września 2020r. , złożonym do sprawy rozwodowej, M. W. (1) wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich dzieci stron poprzez podwyższenie kwoty alimentów zasądzonych przez Sąd Rejonowy w Toruniu w dniu 24 lipca 2019r. w sprawie III RC 495/19 z kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego małoletniego do kwoty po 750 zł miesięcznie na rzecz każdego małoletniego, tj. do łącznej kwoty po 1,500 zł miesięcznie. M. W. (2) wniósł o oddalenie wniosku M. W. (1) o udzielenie zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2020r. Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...) postanowił udzielić M. W. (1) zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich J. W. (1) i A. W. w kwocie po 550 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. w łącznej kwocie po 1.100 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki małoletnich M. W. (1) do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 1 grudnia 2020r. w miejsce alimentów w łącznej kwocie 800 zł miesięcznie orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Toruniu tytułem zabezpieczenia postanowieniem z dnia 24 lipca 2019r. w sprawie III RC 495/19, a w pozostałej części wnioski oddalił.

Wyrokiem z dnia 23 czerwca 2022r. wydanym w sprawie (...) Sąd Okręgowy w (...) rozwiązał związek małżeński M. W. (2) i M. W. (1) przez rozwód bez orzekania o winie i powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi J. W. (1) i A. W. z tym ustaleniem, że miejscem zamieszkania małoletnich będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ich matki M. W. (1). W punkcie 4 sentencji, Sąd zasądził od M. W. (2) na rzecz małoletnich J. i A. rodzeństwa W. alimenty w kwocie po 650 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, tj. alimenty w łącznej kwocie 1.300 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich M. W. (1) do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, począwszy od uprawomocnienia się wyroku.

/dowód: akta sprawy (...) SO w (...)/

Matka małoletnich M. W. (1) ma (...) lat i prowadzi własną działalność gospodarczą – salon kosmetyczny. Od połowy marca do połowy maja 2020r., ze względu na pandemię COVID-19 zmuszona była do ograniczenia działalności i w tym okresie jej dochody uległy zmniejszeniu. Na podstawie faktur i raportów kasowych, w oświadczeniu z dnia 18 sierpnia 2020r., złożonym do sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...) matka powodów wskazała, że jej średni dochód miesięczny za okres od lutego do lipca wyniósł (...) zł. W czerwcu 2020r. M. W. (1) złożyła do Powiatowego Urzędu Pracy dla Powiatu (...) wnioski o udzielenie jej dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorcy i taka pomoc otrzymała w kwocie (...) zł za okres trzech miesięcy, które przeznaczyła na opłacenie czynszu i rachunków zarówno za salon, jak i dom. Właściciel, od którego matka małoletnich powodów wynajmuje lokal na salon kosmetyczny, w okresie nałożonych obostrzeń i zamknięcia salonu obniżył jej czynsz o 300 zł miesięcznie i wówczas z tego tytułu uiszczala ona kwotę po 800 zł miesięcznie. Z prowadzonej przez siebie działalności matka małoletnich osiąga dochód w wysokości ok. (...) zł miesięcznie, pracując powyżej 8 godzin dziennie. Razem z małoletnimi mieszka w mieszkaniu obciążonym kredytem.

M. W. (1) w marcu 2020r. pożyczyła od swojej matki kwotę 1.000 zł oraz 3 razy po 500 zł od swojego brata. Matka powodów pożyczyła także w okresie od wiosny 2020r. do połowy maja 2020r. łączną kwotę 1.500 zł od przyjaciółki.

Matka małoletnich otrzymuje na dwoje małoletnich świadczenie wychowawcze 500+.

Małoletnia J. W. (1) ma niespełna (...) lat. Małoletni A. W. ma niespełna (...) lat. Od lipca 2019r. małoletni korzystali z pomocy (...), początkowo 1 – 2 razy w miesiącu, jednak z czasem potrzeby konsultacji była rzadsze i dotyczyły tylko małoletniego A.. Początkowo opłata za wizytę wynosiła 150 zł, a obecnie kosztuje 180 zł.

/dowód:

paragony i faktury – k. 69-82 85-93, 281-286, 288-290, 292-297, 300-305

dowody wpłat – k. 83-84

oświadczenie – k. 94

potwierdzenia przelewów – k. 95-108, 287, 291, 298-299

zeznanie PIT-28 za 2018r. – k. 109-113

zeznania M. Z. – k. 411v-412

zeznania R. Z. – k. 412-412v

zeznania A. J. – k. 412v-413

przesłuchanie M. W. (1) – k. 114v-115, 413-414,

oświadczenie k. 144 akt. (...) SO w (...)

pismo z PUP k.196 akt (...) SO w (...)

M. W. (2) ma (...) lat i pracuje w (...) Spółdzielni (...), z wynagrodzeniem w wysokości ok. (...) zł miesięcznie. Pozwany mieszka sam w wynajmowanym mieszkaniu, za które opłata wynosi 1.300 zł plus opłaty.

W okresie po wytoczeniu sprawy o rozwód dzieci spędzały u niego od kilku do kilkunastu dni w miesiącu. Oprócz uiszczanych na małoletnich alimentów, nie przekazywał matce żadnych dodatkowych kwot na utrzymanie dzieci, ale podczas spotkań z małoletnimi zabierał je do kina, teatru, bawialni. Kupował im także odzież i obuwie oraz zapewniał wyżywienie, a w razie potrzeby leki. Dwa razy w roku otrzymywał bony po 150 zł na dziecko, które przeznaczał na zakup dzieciom odzieży. Zimą 2020r. pozwany zabierał dzieci na wyjazd do J., a następnie latem 2020 r. do M. na wyjazd wakacyjny.

W okresie po wytoczeniu sprawy o rozwód, do lata 2020r. strony podejmowały próby ratowania ich związku, organizowały wspólne wyjścia wraz z dziećmi, spotykały się u siebie w mieszkaniach na wspólnych posiłkach. Pozwany zabierał dzieci do siebie, ponosił koszty ich utrzymania w trakcie pobytów, dowożenia do C., kupował odzież, zapłacił za aparat ortodontyczny syna. Do września 2020r. strony współdzieliły koszty konsultacji (...).

/dowód: pismo k. 145 akt (...) SO w (...)

lista płac – k. 34-39

wyciągi z konta bankowego – k. 40, 61-62, 127-141

faktury i paragony – k. 41-52, 142, 314-318

zawiadomienie o wymiarze opłat – k. 53

umowa najmu lokalu – k. 54-60

informacje z Banku – k. 208, 213

potwierdzenia przelewów – k. 319-344

przesłuchanie M. W. (2) – k. 115-115v, 414-414v

rachunki k. 171-173 akt (...) SO w (...) /

Sąd w a ż y ł c o n a s t ę p u j e

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dołączonych przez strony, dokumenty z akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...), a także dowód z zeznań świadków M. Z., R. Z. i A. J. oraz dowód z przesłuchania matki małoletnich M. W. (1) oraz pozwanego M. W. (2).

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów z akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...), gdyż są to dokumenty urzędowe, a ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Również dowodom z dokumentów przedłożonych w toku postępowania należało przyznać walor wiarygodności bowiem ich autentyczności, jak również prawdziwości zawartych w nich informacji nie kwestionowała żadna ze stron.

Stosownie do treści art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie i innych pismach procesowych, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd dał w znacznej mierze wiarę zeznaniom świadków, uznając je za spójne, rzeczowe i przystające do reszty zebranego w sprawie materiału dowodowego. Dokonując ustaleń w oparciu o powyższe zeznania Sąd miał jednak na względzie, iż świadkowie ci pozostawali w kręgu osób najbliższych – rodziny i przyjaciół stron, wobec czego przejawiali tendencje do tego, aby przedstawiać strony w jak najkorzystniejszym świetle.

Co do zasady Sąd nie znalazł też podstaw, aby odmówić wiary twierdzeniom powódki i pozwanego, jako że w przeważającej mierze ich relacje się pokrywały i znajdowały potwierdzenie w pozostałych dowodach.

Matka małoletnich powodów ostatecznie wniosła o zasądzenie kwoty po 150 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz każdego z małoletnich, za okres od 5 listopada 2019 r. do 11 grudnia 2020 r., tj. łącznej kwoty 3.900 zł, w uzasadnieniu wskazując, że jest to kwota, którą powinien dopłacić pozwany do utrzymania małoletnich za ten okres trwania sprawy rozwodowej, za który sąd prowadzący to postępowania nie podwyższył świadczenia alimentacyjnego.

Przepis art. 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W treści art. 135 kro uregulowano, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zgodnie z w/w przepisami kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, że małoletni powodowie nie mają majątku, który pozwalałby im na samodzielne utrzymanie się.

A zatem obowiązek ich utrzymania spoczywa w równej mierze na ich rodzicach, z uwzględnieniem ich możliwości zarobkowych.

Od 24 lipca 2019r. pozwany w ramach zabezpieczenia udzielonego na czas trwania niniejszego postępowania uiszczal alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, tj. w łącznej kwocie po 800 zł miesięcznie.

W dniu 6 listopada 2019 r. pozwany M. W. (2) wniósł do Sądu Okręgowego w (...) sprawę o rozwód, która została zarejestrowana pod sygnaturą (...), w trakcie której dopiero w dniu 8 września 2020r. matka małoletnich powodów złożyła pismo procesowe w którym domagała się dalszego udzielenia zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich w kwocie po 750 zł na każde dziecko, od dnia 8 września 2020r. W zakresie żądania tego wniosku rozstrzygnął Sąd Okręgowy w (...), który postanowieniem z dnia 11 grudnia 2020r. wydanym w sprawie (...) udzielił M. W. (1) zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich dzieci, w ten sposób, że na czas do prawomocnego zakończenia postępowania zobowiązał M. W. (2) dołożenia na utrzymanie jego małoletnich dzieci alimentów w kwocie po 550 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. łącznej kwoty po 1.100 zł miesięcznie, w miejsce alimentów w łącznej kwocie 800 zł miesięcznie orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 24 lipca 2019r. w sprawie III RC 495/19.

Zgodnie z art. 445 § 3 kpc po prawomocnym zakończeniu sprawy o rozwód lub o separację zawieszono postępowanie podejmuje się z mocy prawa, orzeczenia zaś, których wykonanie było wstrzymane, podlegają wykonaniu, jednak tylko co do okresu, za który w sprawie o rozwód lub o separację nie orzeczono o roszczeniach objętych zawieszonym postępowaniem. W pozostałym zakresie postępowanie ulega z mocy prawa umorzeniu.

Mając powyższe na uwadze, w pkt. II wyroku Sąd stwierdził umorzenie z mocy prawa postępowania co do świadczeń za ten okres, co do którego w trakcie sprawy o rozwód już orzeczono. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia wpłynął 8 września 2020r. i w orzeczeniu z dnia 11 grudnia 2020r. wydanym w sprawie (...) Sąd Okręgowy w (...) rozstrzygnął o roszczeniach za okres od złożenia tegoż wniosku, podwyższając częściowo kwotę alimentów należnych małoletnim powodom od pozwanego w okresie trwającego postępowania począwszy od 1 grudnia 2020r., a w pozostałej części – w tym za okres świadczeń od 8 września 2020r. – oddalając wniosek.

Znamiennym jest, że w trakcie sprawy o rozwód strona powodowa dopiero w dniu 8 września 2020 r. złożyła wniosek o podwyższenie świadczeń alimentacyjnych należnych małoletnim powodom od pozwanego w ramach zabezpieczenia. Co istotne, strona powodowa domagała się zwiększenia tych świadczeń począwszy od złożenia wniosku, a nie za okres wcześniejszy, choć przecież nie ulega wątpliwości, że to w tamtym okresie strona powodowa miała bardziej aktualne rozeznanie zarówno co do potrzeb dzieci, zakresu partycypowania w nich pozwanego oraz własnej sytuacji finansowej, aniżeli obecnie, po kilku latach. Analiza treści postanowienia wydanego w dniu 11 września 2020r. wydanego przez Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...) oraz jego uzasadnienia prowadzi do wniosku, że Sąd ten ocenił sytuację materialną i możliwości zarobkowe matki powodów i pozwanego, a także zakres potrzeb dzieci za cały okres od czasu złożenia pozwu o rozwód. Efektem tej analizy sądu prowadzącego sprawę o rozwód było podwyższenie należnych powodom świadczeń w trakcie postępowania, ale dopiero od 1 grudnia 2020r.. Sąd ten nie znalazł podstaw do podwyższenia alimentów ani od daty, od której domagała się tego strona powodowa, ani w takim zakresie rozmiarów żądania. Również w ocenie sądu prowadzącego niniejsze postępowanie, strona powodowa nie wykazała, aby koszty utrzymania małoletnich w okresie od 6 listopada 2019r. do 7 września 2020r. uzasadniały podwyższenie świadczeń alimentacyjnych należnych im od powoda ponad kwotę 400 zł miesięcznie, która uiszczal. Wskazać należy, że w niniejszym postępowaniu nie ma zastosowania art. 137 §2 kro, zgodnie z którym niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Matka powodów wskazywała, że w okresie od marca do maja 2020r. pożyczyla od rodziny i znajomej łącznie kwotę około 4000 zł, które przeznaczyła na potrzeby własne i dzieci. Znamiennym jest, że mając możliwość ubiegania się o podwyższenia należności alimentacyjnych od ojca małoletnich w procesie rozwodowym M. W. (1) nie uczyniła tego w trakcie sprawy o rozwód, co więcej, domagając się podwyższenia zabezpieczenia, ani słowem nie wspomniała o tym, że z powodu trudnej sytuacji musiała się zapożyczyć u rodziny i znajomych, aby zabezpieczyć

potrzeby dzieci. Zresztą, jak wskazali świadkowi i sama matka powodów, kwoty uzyskane z pożyczek przeznaczyła ona nie tylko na utrzymanie dzieci, ale także własne. Bezspornym pomiędzy stronami jest fakt, że w czasie postępowania rozwodowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w (...), rodzice małoletnich próbowali podjąć próby ratowania związku, w większym zakresie się kontaktowali i dzielili opieką nad dziećmi. Pozwany wówczas także w większym zakresie uczestniczył w kosztach utrzymania dzieci, o czym świadczą także faktury i paragony przedłożone do akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...) – k. 171 -173 akt. (...).

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału procesowego prowadzi do uznania, że powództwo matki małoletnich powodów o podwyższenie alimentów co do świadczeń za okres od 6 listopada 2019r. do 7 września 2020r. jest niezasadne, ponieważ kwota która w tamtym czasie przekazywał pozwany na poczet alimentów, w połączeniu z jego ówczesnym osobistym zaangażowaniem z wychowanie dzieci i partycypowaniem w wydatkach na utrzymanie była wystarczająca i z tych względów, w punkcie I sentencji wyroku, Sąd oddalił powództwo.